

Vertel!

Jaargang 33, nummer 5
maart 2026

Kerkblad van de Protestantse Gemeente Oostvoorne

Een ontmoeting met Jaap Varekamp
Gedicht Kees Hermis: Om hoe je was
Oproep: Aan de rand

Meditatie

Pasen in Zalk

*Een diep verdriet dat ons is aangedaan
kan soms, na bittere tranen, onverwacht
gelenigd zijn. Ik kwam langs Zalk gegaan,
op Paasmorgen, zéér vroeg nog op den dag.
Waar onderdijks een stukje moestuin lag
met boerse rijtjes primula's verfraaid,
zag ik, zondags getooid, een kindje staan.
Het wees en wees en keek mij stralend aan.
De maartse regen had het 's nachts gedaan:
daar stond zijn doopnaam, in sterkers gezaaid.*

Ida Gerhardt (1905-1997)

Een mens worstelt wat af. Niet zelden van begin af aan. Ons eerste begin, de koestering van onze ouders of het gebrek eraan, de rijkdom, de armoede, de oorlog en de vrede. De mensen om ons heen. Wie er blijven. Wie er weggaan. Wie gemist worden. Wie herinnerd worden. Wie nooit meer genoemd worden. Dat en nog veel meer. Het stempelt en vormt ons – en soms misvormt het ook. Dat en nog veel meer. Dat dragen we mee door ons leven heen. Onopgemerkte bagage. Maar vergis je niet. Iedereen heeft het hare, heeft het zijne te dragen. Wat zou het te wensen zijn als we alleen al om die reden zorgzaam en voorzichtig met elkaar zouden omgaan. Omdat we allemaal onze bagage dragen, en soms weten we wel iets, en soms hebben we een vermoeden, maar vaak ook hebben we geen idee van de zwaarte ervan voor de ander.

Dichteres Ida Gerhardt droeg het kille, instabiele gezin waarin ze opgroeide haar hele leven als een last met zich mee. Ze bleef worstelen met dat diepe verdriet, ook toen ze zelf als volwassene een veilig thuis had gevonden en erkenning voor haar talenten. De eenzaamheid, het veronachtzaamd en onbegrepen zijn – het is de levenspijn die in veel van haar gedichten terugkomt. Als het gemis van wat er nooit geweest was.

Maar zie. Soms gebeurt er een wonder. Een wonder dat zich zomaar in één nacht voltrekt. Waar eerst niets was, wordt een naam zichtbaar in het frisse groene lentegras, en er staat een kind bij te lachen, een kind in witte kleren. Even is er de gedachte aan die andere gestalte in witte kleren, op die allereerste Paasmorgen in Jeruzalem, die gestalte die voor een tuinman wordt aangezien en die aan Maria vraagt: wie zoek je? Maar op deze morgen in Zalk is er geen vraag. Er is alleen een antwoord: een doopnaam, in sterkers geschreven. En even, heel even, is de levenspijn verdwenen, heel even is er alleen maar heelheid. Want dit is de zekerheid: we zijn gekend en gezien bij Hem die is opgestaan en die onze namen voor altijd in zijn handpalmen heeft geschreven. Wat ook de last is die we te dragen hebben. Wat ook het gemis is waarmee we verder moeten leven. Wat ook voor anderen ongezien en verborgen blijft. Bij Hem is het gezien. We zijn niet alleen. Tot in eeuwigheid zijn we niet alleen.

Ds. Marijke van Selm

Een ontmoeting met Jaap Varekamp

In de serie 'een ontmoeting met' vertellen mensen over hun leven, hun betrokkenheid bij de kerk en geloof en hun toekomstdromen. In deze aflevering: Jaap Varekamp

Wat doe je in het dagelijks leven?

Ik ben alweer ruim twintig jaar met pensioen, maar ik ben altijd betrokken gebleven bij wat ik voorheen deed (kort samengevat: de handel in groente en fruit), maar ook bij de kerk en bij de Ghanese scholen die we ondersteunen. Soms zeggen mensen dat ik dat vanwege mijn leeftijd niet meer hoeft te doen. Maar zo lang het gaat, moet je bezig blijven, vind ik. Dan blijf je bij het gewone leven, en blijf je zelf ook jong.

Ik ben begonnen als rijdende groenteboer op Rozenburg, nadat mijn vader, die tuinder was, onteigend was vanwege de groeiende industrie. Al gauw kochten we een groentewinkel, die we later uitbreidden door de overname van een kruidenierszaak. Toen we de gelegenheid kregen om ons in Brielle te vestigen, grepen we die en zijn hier een groentesnijderij voor supermarkten begonnen. We hadden toen al wel begrepen dat gesneden groente de toekomst had, en zo is het ook gegaan: bij Tuinderij Vers werken nu 650 mensen.

Ik heb vaak engeltjes bij me gehad in mijn leven. Ik heb zoveel goede mensen getroffen, ook om mijn gebrek aan opleiding te compenseren. En ik heb altijd veel steun gehad aan mijn vrouw Truus. Dat mag ook wel even gezegd worden.

Sinds wanneer maak je deel uit van onze gemeente?

Ik heb op Rozenburg, toentertijd een afgesloten gemeenschap van drieduizend mensen, een prachtige jeugd gehad. Het was beschermd, er was ruimte. Ik heb schitterende herinneringen aan eiland De Beer in het voorjaar, overdekt met bloeiende meidoorns!

Ik was zelf van hervormde huize, maar ging met Truus mee naar de gereformeerde kerk. Mij heeft het verschil tussen kerken nooit veel gezegd: er is maar één God. Toen we in 1985 het bedrijf aan de Brielse Kloosterweg overnamen, verbond de vorige eigenaar, Jan Groenewegen, er één voorwaarde aan: dat we ons in Oostvoorne kerkelijk zouden aansluiten. We horen er dus al veertig jaar bij.

Wat vind je in de kerk? En wat breng je er?

De zondagse kerkgang is voor ons niet weg te denken. Maar het meeste over mijn geloof heb ik geleerd op de zondagsschool. Behalve de verhalen over Christus, zijn het allemaal menselijke verhalen in de Bijbel. En we hebben elkaar nodig om het uit te dragen. Daarom is die gemeenschap voor mij ook heel belangrijk. Want als je het alleen voor jezelf houdt, gebeurt er niks. Je moet er ook naar leven, er goeie dingen mee doen.

Ik ben in totaal twaalf jaar kerkenraadsvoorzitter geweest. Ook in de periode van samengaan van beide kerken. Dat ging niet zonder weerstand, maar ik heb er altijd in geloofd dat het nodig was. Een hele roerige, maar ook mooie tijd. Want er was ook grote verbondenheid en ik heb me door veel mensen gesteund gevoeld. De afgelopen jaren ben ik nog buitengewoon ambtsdrager geweest. En ik zit vanaf het begin in de werkgroep voor ZOUT - Klooster bij Zee, dat ik van harte meehelp realiseren.

Wat is je favoriete Bijbeltekst en/of lied?

Als je goed naar de natuur kijkt, dan is het voor mij duidelijk dat er een God is. Alles is zó volmaakt geregeld. We lagen vroeger weleens, mijn kleinzoon en ik, op onze buik in de vijver te kijken, als je dan ziet wat daar allemaal leeft in het water. Dat kán niet door een mens bedacht zijn. Jammer dat de mensen soms gaan denken dat ze zelf God zijn. Maar behalve dat ik mijn geloof vooral uit de natuur haal, ben ik verder niet zo Bijbelvast, hoor. Voor een favoriete Bijbeltekst moet je bij Truus zijn. Oh, moet ik het zelf zeggen? Dan zeg ik dat Christus centraal staat, die voor ons gestorven is. En Hij zal terugkomen. Dat is voor mij waar het om gaat. Ik vind het moeilijk om daar echt gedachten over te hebben. Maar daarom heet het ook geloof. En voor mij is dat geloof zó'n zekerheid dat ik mij daaraan vast kan houden. Ik twijfel daar niet aan. Ik wil er ook niet aan twijfelen, want anders valt alles weg.

Welke boodschap zou je de lezers willen meegeven?

Daar heb ik over nagedacht. Aan de oudere mensen: laat het niet gebeuren dat je denkt: het zal mijn tijd wel uitdienen. Leef mee en denk mee over de kerk voor de toekomst. En aan de jongere mensen: kom met plannen en gedachten hoe jullie je geloofsbeleving willen

invullen, in de kerk. Dan kunnen we met elkaar tot een mooie invulling komen over hoe de kerk door kan gaan in ons dagelijks leven.

Met wie wordt de volgende ontmoeting?

Karen van den Doel en haar man heb ik leren kennen als nieuwe gemeenteleden vanuit Tinte. Mooi als ze haar verhaal met ons wil delen en we haar wat beter leren kennen.

Ds. Marijke van Selm

Aan de rand

Aan de rand van een dorp aan zee stond een vuurtoren die men "De Gemeenschap" noemde. Niet van steen, maar van mensen. Bovenin brandde het grote licht; beneden hielpen velen mee met kleinere lantaarns. Dat waren de commissies, werkgroepen, kringen. Ze werkten vrijwillig mee om de toren op zijn plaats te houden. Onmisbaar, stuk voor stuk.

Het grote licht werd brandend gehouden vanuit één kamer: de Kerkenraad. Dat was de kern en het fundament van de gemeenschap. Net zoals ondernemingsraden of gemeenteraden waken over recht en orde, waakte de Kerkenraad over het welzijn en de richting van de gemeenschap. Gewoon vanzelfsprekend.

Maar op een dag hing de vuurtorenwachter een lijst op de deur, met de datum: oktober 2026.

"Als niemand opstaat," zei hij zacht, "zal het er dan echt zo uit gaan zien?"

Bovenaan het papier stond: Predikant: Ds. Marijke van Selm.

Daaronder echter viel stilte te lezen:

Voorzitter – vacant

Scriba – vacant

Pastoraal ouderling – vacant

Pastoraal ouderling – vacant

Voorzitter diaconie – vacant

Ouderling-kerkrentmeester – vacant

En zelfs de rol van de Kroniekschrijver, de notulist – vacant.

Enkele wachters bleven nog: diaken Ank van der Gaag tot oktober 2027, diaken Martin Molenaar en diaken Sandra Stolk tot oktober 2029, jeugdouderling Annette Maassen tot oktober 2027. Maar men wist: wanneer Regina en Ingrid hun termijn niet verlengen, en Wilma in het najaar vertrekt, worden de stoelen leger dan ooit.

"Er branden toch nog lampen?," zeiden sommigen. "Er zijn toch diakenen? Er is toch jeugdwerk?"

En dat was waar. Maar zonder voldoende wachters in de bovenkamer kon het grote licht niet helder blijven schijnen. Wie zou richting geven? Wie zou waken over ziel en koers? Wie zou luisteren, bidden, besluiten?

Toen kwam er een avond met dichte mist. Niet van storm, maar van onzekerheid. Mensen zochten troost, richting, een woord van hoop. De kleine lichten deden wat zij konden, maar waren niet fel genoeg, het grote licht flakkerde.

Tot iemand opstond. En nog iemand. Zij zagen de lege stoelen niet als een last, maar als een roeping en een verantwoordelijkheid. "Als het even tegen zit," zeiden zij, "dan zetten wij samen een stap naar voren."

Zo begon het licht weer te groeien. Want een kerk kan veel vrijwilligers hebben, zoals een land vele raden kent. Maar zonder Kerkenraad is er geen hartslag. En zonder hartslag dooft zelfs de sterkste vuurtoren.

Aan de rand van een dorp aan zee stond een vuurtoren die men "De Gemeenschap" noemde. Niet van steen, maar van mensen. Bovenin brandde het grote licht helderder dan ooit.

Heb jij zin om ook het licht te laten branden laat dat dan aan een van de Kerkenraadsleden weten. Zij zullen je ook graag vertellen wat de rol inhoudt. In de volgende Vertel! zullen wij daar ook een licht op werpen.

Annette Maassen

De laatste dienst in Oostvoorne

Op woensdagavond 25 februari was ik te gast in de laatste kerkdienst van de gereformeerde gemeente van Oostvoorne. Sluiting was onontkoombaar, nadat het aantal kerkgangers al jaren afnam, maar dat neemt het verdriet en het heimwee niet weg bij de velen die in de loop der jaren een kerkelijk thuis hebben gehad in het kenmerkende vierkante gebouw aan de Valkenlaan. Onder de goede zorgen van kostersechtpaar Ron en Annemieke Koster werd voor de laatste kerkgangers een nieuwe gemeente gezocht, in Ouddorp, in Dirksland, in Spijkenisse. Voor de familie Koster is het ook een afscheid van hun woonplaats Oostvoorne. Vele jaren woonden ze in de kleurrijke pastorie naast de kerk, waren koster, organist, ouderling en preeklezer, en hielden daarmee het kerkelijk leven zo lang mogelijk gaande. Dat alles is nu voorbij. Gemeenteleden van de PGO die zelf een gebouw moesten achterlaten, zullen hun pijn herkennen.

De kerk was deze laatste dienst, die geleid werd door ds. Joosse uit Barendrecht, helemaal gevuld met mensen van heinde en ver. Er was aandacht voor de ontstaansgeschiedenis van de gemeente, in de jaren '50: een echtpaar dat thuis ging preeklezen, en mensen die zich geleidelijk bij hen aansloten. Tot er op zeker moment vanuit Rotterdam een predikant beschikbaar kwam voor doordeweekse diensten. Die mochten gehouden worden in het gebouw van de gereformeerde Rialaankerk. Na het openen van het eigen gebouw in 1973 maakte de gemeente vervolgens een bloeitijd door.

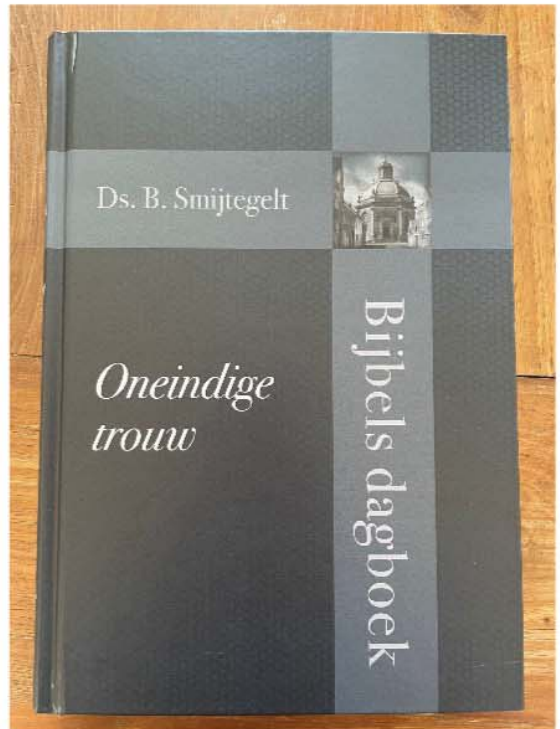
TER HERINNERING AAN DE
LAATSTE DIENST GER.GEM.
OOSTVOORNE 25-2-2026

De dominee preekte uit Habakuk 3, over de terechte boosheid van God, want wat schiet een mens uit zichzelf hopeloos tekort. En toch weet de profeet Habakuk waar hij naartoe moet met zijn wanhoop en zijn angst: hij wendt zich tot God. Handenwringend. Een handenwringende profeet is hij. Maar dan mag hij ook rekenen op genade, en eindigt het boek Habakuk met die prachtige verzen over het diepe verlangen om de Heer te loven, ook al bloeit de vijgenboom niet meer en draagt de wijnstok geen vruchten.

Als je Gods genade hebt, dan heb je alles. Zo zei ds. Joosse het. Zelfs als je geen kerk meer hebt, zelfs als je kanselbijbel voorgoed dichtgaat, dan heb je nochtans reden tot juichen als je Gods genade kent. De aandacht waarmee geluisterd werd was indrukwekkend, en het ontroerde me zeer hoe ik om me heen de open Bijbels zag waaruit werd meegelezen, en de notitieboekjes waarin aantekeningen werden gemaakt.

Het was een sobere dienst, een dienst zoals men in de Gereformeerde Gemeente in Nederland gewoon is. Geen kaarsen, weinig zingen, veel tijd voor uitleg en verkondiging. De gekruisigde Christus centraal, Gods Woord in het midden. Dat is alles wat we nodig hebben en begrijpen moeten. Aan het eind werd hier dan wel de kanselbijbel voorgoed gesloten, maar het Woord zelf laat zich niet sluiten. Nooit. Dat zal gesproken worden tot in eeuwigheid. Na de zegen was er een kort woord van ouderling Koster, met de uitnodiging om koffie te blijven drinken en bij het naar huis gaan een Bijbels dagboek mee te nemen dat in grote stapels op de tafel bij de uitgang klaarlag. En zo eindigde een geschiedenis van ruim 53 jaar kerkelijk leven in Oostvoorne, en is er in ons dorp nog één kanselbijbel over die elke week geopend wordt. Die ligt in de Dorpskerk. En aankomende zondag hopen we ons er weer door te laten aanspreken en bemoedigen.

Ds. Marijke van Selm

Van de diaconie

Avondmaalsproject 2026

In Oostvoorne willen wij als Diaconie van de Protestantse Gemeente Oostvoorne ons geloof handen en voeten geven. Daarom kiezen wij ieder jaar een Avondmaalsproject waarvoor we als gemeente sparen. Dit jaar is dat: Fietsmaatjes Voorne aan Zee.

Fietsmaatjes Voorne aan Zee maakt het mogelijk dat mensen die niet (meer) zelfstandig kunnen fietsen – bijvoorbeeld door leeftijd of beperking – toch naar buiten kunnen. Samen met een vrijwilliger stappen zij op een elektrische duofiets. Naast elkaar, in gesprek, genietend van de mooie omgeving van ons dorp en de regio. Voor veel deelnemers betekent dit meer dan een fietstocht: het is aandacht, contact en het gevoel er weer bij te horen.

Waarom dit project?

Als Diaconie geloven wij dat zorg voor elkaar begint in de eigen omgeving. Fietsmaatjes Voorne aan Zee is laagdrempelig, lokaal en persoonlijk. Het gaat niet om grote woorden, maar om kleine, waardevolle momenten. Twee mensen op één fiets – letterlijk samen op weg.

Met de opbrengst van de Avondmaalscollectes willen wij bijdragen aan het mogelijk maken van deze ritten. Denk aan onderhoud van de duofiets, verzekering, stalling en andere praktische kosten die nodig zijn om Fietsmaatjes Voorne aan Zee draaiende te houden. Zo zorgen we ervoor dat nog meer dorpsgenoten kunnen genieten van een veilige, plezierige fietstocht én het contact met een vrijwilliger.

Zo verbinden we geloof met doen. Samen delen we brood en wijn — en samen delen we zorg en aandacht in onze eigen omgeving.

Namens de Diaconie,
Regina Eggink-Stolk

Uw bijdrage voor/ Van de kerkrentmeesters

Actie Kerkbalans: u doet toch ook mee?

Half januari heeft u een brief of een e-mail gekregen over de Actie Kerkbalans 2026.
De actie Kerkbalans roept op om financieel bij te dragen aan de kerk waar u lid van bent.
U doet toch ook mee?

Heeft u al een toezegging gedaan of een bijdrage overgemaakt, hartelijk dank daarvoor!

Namens de Commissie van Kerkrentmeesters,
Peter Eggink

Geef vandaag voor de kerk van morgen

De kerk is open

Vanaf Stille Zaterdag - 4 april - tot en met het laatste weekend van september is de kerk op zaterdag open van 11.00 tot 15.00 uur.

U bent van harte welkom om

- een kaarsje te branden
- in stilte te zitten
- voor een gebed
- of gewoon om even in de kerk te zijn.

Loop gerust binnen, we zien u graag.

Janneke Eggink

Kerkdiensten

Dorpskerk

Tijdstip/voorganger	Bijzonderheden	Collectes
zondag 29 maart 10.00 uur ds. Marijke van Selm	6e zondag Veertigdagentijd liturgische kleur paars	Kerk Pastoraat PKN Missionair werk
donderdag 2 april 19.30 uur ds. Marijke van Selm	Witte Donderdag liturgische kleur wit	Avondmaalsproject
vrijdag 3 april 19.30 uur ds. Marijke van Selm	Goede Vrijdag m.m.v. de cantorij liturgische kleur paars	
zaterdag 4 april 19.30 uur ds. Marijke van Selm	Stille Zaterdag liturgische kleur wit	
zondag 5 april 09.30 uur ds. Marijke van Selm	Eerste Paasdag liturgische kleur wit	Kerk Diaconie KiA Werelddiaconaat
zondag 12 april 09.30 uur ds. Marijke van Selm	liturgische kleur wit	Kerk Diaconie Pastoraat
zondag 19 april 09.30 uur mw. Anneke Klavers	liturgische kleur wit	Kerk Diaconie Pastoraat

Voorbeden

Wilt u dat iemand in de voorbeden genoemd wordt? Laat dit dan weten aan een van de kerkenraadsleden.
Of kom voor de dienst even naar de consistoriekamer om uw verzoek door te geven aan de dienstdoende predikant.

Kerkdiensten

Dorpskerk

Tijdstip/voorganger	Bijzonderheden	Collectes
zondag 26 april 09.30 uur ds. Martin Zeeman	liturgische kleur wit	Kerk Pastoraat PKN Missionair werk
zondag 3 mei 09.30 uur ds. Helene Perfors	liturgische kleur wit	Kerk Diaconie KiA Noodhulp
zondag 10 mei 09.30 uur ds. Marijke van Selm	liturgische kleur wit	Kerk Pastoraat KiA Zending
zondag 17 mei 09.30 uur ds. Marijke van Selm	m.m.v. de cantorij liturgische kleur wit	Kerk Diaconie PKN Missionair werk

Collectes & giften

Opbrengsten januari en februari

datum	collecte doel	opbrengst
11 januari	KiA Noodhulp	€ 177,53
18 januari	Pauluskerk	€ 37,00
25 januari	Avondmaalscollecte	€ 327,13
	Diaconie	€ 1.889,01
	Kerk	€ 207,90
	Pastoraat	€ 144,94
	Totaal	€ 2.783,51

Ontvangen in december 2025 voor Carols and Festival of Nine Lessons € 860,95

datum	collecte doel	opbrengst
01 februari	KiA Werelddiaconaat	€ 150,38
08 februari	KiA Werelddiaconaat	€ 400,50
15 februari	Binnenlands Diaconaat	€ 156,73
22 februari	KiA Werelddiaconaat	€ 163,40
	Avondmaalscollecte	€ 15,00
	Diaconie	€ 260,36
	Kerk	€ 300,68
	Pastoraat	€ 70,89
	EpilepsieNL-actie kinderkerk	€ 5,00
	Totaal	€ 1.522,94

Uw collectebijdrage

Voor uw bijdrage aan de wekelijkse collecte zijn meerdere mogelijkheden:

U kunt uw gift overschrijven naar de rekening van de diaconie via IBAN-nummer

NL92 RABO 0350 2655 93. Wilt u de datum van de zondag vermelden en of er een verdeling is tussen de genoemde doelen?

Via de QR-code kunt u eenvoudig uw bijdrage aan de collecte overmaken.

U kiest zelf hoeveel u wilt geven. De diaconie ontvangt de bijdrage dan op haar rekening en verdeelt deze over de collectedoelen van de zondag. Van uw bijdrage gaat 50 % naar de speciale collecte en andere helft wordt verdeeld naar de twee plaatselijke doelen: diaconie, kerk en/of pastoraat.

Op de agenda

Musical Sara te zien in Geervliet

De musical Sara neemt u mee in het Bijbelse verhaal van Sara en haar echtgenoot Abraham. We volgen hun leven door de ogen van Sara, die met Abram wegtrekt uit een vertrouwde omgeving, een onzekere toekomst tegemoet. God belooft hen een land en een kind, maar wanneer beide beloftes steeds maar niet lijken uit te komen, nestelt de twijfel zich in het hart van Sara. Haar slavin Hagar, met wie ze bevriend raakt, houdt haar een confronterende spiegel voor: een vrouw zonder macht, maar wél vruchtbaar.

Het leven van Sara roept grote vragen op: over God en goden, over vertrouwen en twijfel, over verleden, heden en toekomst, over hoop en wanhoop en over de moed om te blijven geloven in een goed leven, ook wanneer tegenslagen en zorgen zich opstapelen. In haar gedachten reflecteert Sara op wat haar overkomt, op haar keuzes, haar verlangen en haar twijfel. We horen haar innerlijke stem, en volgen haar zoektocht naar betekenis, hoop en geloof. Zo is de musical Sara een spiegel voor iedereen.

MUSICAL
SARA

4 VOORSTELLINGEN: VRIJDAG 17 APRIL 20.00 UUR
ZATERDAG 18 APRIL 14.30 UUR EN 20.00 UUR - ZONDAG 19 APRIL 14.30 UUR

VOORSTELLINGEN VINDEN PLAATS IN DE OLV KERK TE GEERVLIET, KERKPLEIN 7
KAARTVERKOOP EN INFORMATIE: WWW.PGTWEESTROMENLAND.NL/MUSICAL

OM HOE JE WAS

Om wat je hebt gedaan
om wat je hebt gezegd
Om hoe je was, om wat je bent
nu je er niet meer bent

Om wat vervaagt, vervluchtigt
je tongval, oogopslag,
Om wat zich nauwelijks hecht
aan een vertraagd geheugen

Omdat je was een mens
leg ik je schokvrij vast
met woorden die je houden

Ik graaf een haven uit
lengte en breedte: het gedicht
waar jij alleen in past

Kees Hermis

Uit: De dood weersproken
DABAR-LUYTEN – AALSMEER – 1995

Wij gedenken

In memoriam Antonia - Toos - Kreft

Op maandag 9 februari is overleden Toos Kreft, in de leeftijd van 89 jaar.

Toos werd geboren in Den Haag, als één van tien kinderen in een groot christelijk gezin. Als jonge twintiger leerde zij Dave kennen bij het stijldansen. Zo begon hun lange huwelijk. Samen kregen zij twee zoons, Dave Jr. (in liefdevolle herinnering) en Edward. Later werd zij trotse oma en overgrootoma. Toos schiep een warm en liefdevol thuis, een plaats waar ruimte was voor aandacht, humor en samenzijn.

In de jaren zestig vestigden Dave en Toos zich in Oostvoorne, waar zij hun thuis vonden en waar ze bleven. Toos stond midden in het leven. Zij sportte met plezier, hield van vakanties met de caravan, en genoot van de mensen om haar heen. Zij was zorgzaam en betrokken, altijd met aandacht voor de ander.

Het geloof liep als een rode draad door haar leven. Afkomstig uit een gelovig gezin, vond zij in de loop van haar leven haar eigen, persoonlijke omgang met God, al kon ze ook met Hem worstelen.

De woorden van Psalm 23 waren haar bijzonder dierbaar. Daarin vond zij rust en houvast. "Wat wil je nog meer?", kon zij dan zeggen. Woorden die haar vertrouwen uitdrukten dat zij, ook in het donker, gedragen werd. Zij leefde met vragen, maar ook met hoop, in het vertrouwen dat God met haar meeging.

Psalm 23 eindigt met de woorden:

*Geluk en genade volgen mij
alle dagen van mijn leven,
ik verblijf in het huis van de HEER
tot in lengte van dagen.*

Met dat vertrouwen heeft Toos geleefd. Dat geluk en genade haar niet hebben losgelaten. En dat zij nu thuisgekomen is, veilig in Jezus' armen, en dat de rust waarnaar zij verlangde, haar nu gegeven is.

Spin in het web, iets voor jou?

Als ik vertel dat ik scriba ben van onze kerk, krijg ik vaak reacties als: “zo, dat is een flinke taak!” of “Daar ben je zeker heel veel tijd aan kwijt?” En ook: “Hoe combineer je dat met werk en gezin?” Mijn antwoord stelt meestal gerust: het valt echt reuze mee. Sterker nog, het is heel goed te doen. In veel weken ben ik er niet meer dan een uurtje per week mee bezig. Even de mail checken en wat doorsturen is dan voldoende. Natuurlijk zijn er drukkere momenten, vooral in de week vóór en rond de Kerkenraadsvergadering. Maar gemiddeld genomen is het prima te combineren met werk, gezin en vrije tijd.

Maar wat is een scriba eigenlijk?

De scriba is de secretaris en administratieve spil van de kerkgemeente, zeg maar gerust: de spin in het web. Binnen de Protestantse Kerk in Nederland is de scriba een belangrijke ambtsdrager in de Kerkenraad. Niet omdat het zoveel uren kost, maar omdat je overzicht houdt en verbindingen legt.

Wat doe ik zoal?

In het najaar begin ik met het maken van het nieuwe rooster voor de kerkdiensten. Ik zet de data van de diensten erin, waarna anderen hun eigen onderdelen invullen: de predikant plant zelf haar diensten, de preekvoorzitter regelt de overige voorgangers en organisten, en het beamerteam, de kinderkerk en iedereen die een rol heeft tijdens de kerkdienst vult zelf zijn of haar beurten in. Wat voor mij overblijft, is het inroosteren van de dienstdoende ouderling.

Daarnaast houd ik de inkomende post (meestal per mail) bij. Veel berichten stuur ik direct door naar de juiste persoon: iets over gebouwen gaat naar het CvK, iets voor de jeugd naar de jeugd-ouderling. Wat belangrijk is voor de hele kerkenraad verzamel ik voor de volgende vergadering.

Eén keer per maand is er kerkenraadsvergadering. In overleg met het moderamen maak ik de agenda en stuur ik die, samen met de stukken, ongeveer een week van tevoren rond. Zo heeft iedereen tijd om zich goed voor te bereiden. Na de vergadering volgen er altijd wat acties voor mij: de actiepuntenlijst bijwerken, een brief beantwoorden, iemand bellen, een kaartje sturen, een stukje schrijven voor de nieuwsbrief, een aanpassing in het rooster doen of iets afstemmen met bijvoorbeeld de redactie van Vertell!. Meestal plan ik daar de dag na de vergadering ongeveer drie uur voor in. Daarna is alles weer bijgewerkt en volgen er weer rustigere weken.

De notulen worden op dit moment gelukkig verzorgd door Charlotte, dus dat kost mij geen extra tijd. De kerkenraadsvergaderingen duren nooit langer dan tot 22.00 uur. En natuurlijk draai je ook mee als ouderling van dienst tijdens de kerkdiensten. Dus in plaats van op zondagochtend gewoon in de kerk te zitten, zit je in de kerkenraadsbank.

Is het te doen?

Absoluut. Naast het scriba-zijn werk ik drie dagen per week, heb ik tijd voor mijn gezin, sport ik, spreek ik af met vriendinnen, hou ik van lezen, doe ik mee aan een musicalproject (zie elders in dit kerkblad) en geniet ik van ons nieuwe huis en onze tuin. En dat past allemaal prima.

Het is een mooie, betekenisvolle taak waarin je echt bijdraagt aan het reilen en zeilen van onze gemeente. Je bent betrokken, houdt overzicht en zorgt dat alles op de juiste plek terechtkomt... met een overzichtelijke tijdsinvestering.

In oktober loopt mijn termijn af. Dan draag ik het stokje graag over. Natuurlijk zorg ik voor een goede overdracht en loop ik desgewenst nog een poosje mee met de nieuwe scriba.

Dus... ben jij die spin in het web die we zoeken?

Ingrid Langbroek

(Tot oktober) scriba van de PGO

Uit de pastorie

Nu, veertig jaar later, was alles anders

Begin februari was ik een midweek in Berlijn – een eerder geplande korte vakantie. Ik was daar één keer eerder, zo'n veertig jaar geleden. Het prachtige 19e-eeuwse Station Friedrichstrasse in Oost-Berlijn, net over de grens in de voormalige DDR, maakte toen veel indruk op mij. Daar stapte ik, met mijn dagvisum, de metro uit en een andere wereld binnen. Het was hoogzomer, maar de naar-geestige, grauwe straten staan me nog zó voor de geest, evenals het broodje dat ik later die middag kocht: het smaakte naar karton. Het was maar één dag, maar die deprimerende sfeer ben ik nooit vergeten.

Nu, veertig jaar later, was alles anders. Ondanks de sneeuw en de spekgladde opgevroren trottoirs maakte de stad een relaxte indruk. Om de hoek van ons appartement stond op een pand boven de ondergrondse-ingang Rosenthalerplatz in levensgrote letters: DIESES HAUS STAND FRÜHER IN EINEM ANDEREN LAND. MENSCHLICHER WILLE KAN ALLES VERSETZEN (Dit huis stond vroeger in een ander land. Menselijke wil kan alles verzetten.) Een aangrijpend, krachtig statement over geloof en hoop en toekomst.

Het waren onbevattelijke dagen, de dagen van de vallende muur destijds in 1989. Nu, tijdens ons bezoek aan de stad, bezochten we er de sporen van, zagen nog weer eens de beelden van mensen die elkaar huilend en lachend in de

armen vallen, die éne hossende vrouw die in het voorbijgaan een verbijsterde soldaat op zijn wang kust. Menselijke wil kan alles verzetten. Ook een muur die decennialang mensen, landen, werelden van elkaar gescheiden had gehouden. Het kán dus, en het is gebeurd. Wat een hoopvolle werkelijkheid om mee naar huis te nemen! Ook al weten we heus dat er nog een wereld te winnen is als het gaat om werkelijke vrijheid, gelijkheid en gerechtigheid. Want dat is er altijd. Er is altijd nog een wereld te winnen.

In de chaos van de tijd waarin we leven lijkt het onvoorstelbaar dat sommige wereldbeelden, sommige landen, sommige mensen ooit nog bij elkaar zullen komen. Het is onvoorstelbaar dat sommige muren op een dag óók zullen worden afgebroken, en mensen elkaar lachend in de armen zullen vallen. Dat soldaten bij checkpoints gekust zullen worden door hossende vrouwen.

Het is onvoorstelbaar dat het ooit zal worden zoals de profeet Jesaja voor zich zag, toen hij schreef over de zwaarden die tot ploegscharen worden omgesmeed, omdat niemand meer in oorlog gelooft. Ik kan alleen maar hopen en bidden dat we het visioen vasthouden dat ons

die wereld voorhoudt. Een wereld waarin vrede niet meer bevochten wordt. Niet in het groot, in deze tijd van grote spanningen. En niet in het klein, in onze eigen levens. Hopen en bidden. Dat de muren vallen. Dat blokkades uit de weg geruimd worden. Dat wie desondanks het gevecht zoekt, niet beschoten wordt maar door een feestvierder op de wang gekust. Zomaar. Omdat het leven te mooi is om elkaar kapot te maken.

Dat we zo mogen leven, deze tijd, biddend en hoopvol.

Daartoe zegene ons de Levende, die Liefde is.

Ds. Marijke van Selm

Protestante Gemeente Oostvoorne

Kerkplein 1, 3233 AR Oostvoorne
tel. Dorpskerk 0181-48 47 18

Website: www.kerkoostvoorne.nl
E-mail: webredactie@kerkoostvoorne.nl

Bankgegevens

Protestantse Gemeente Oostvoorne
IBAN: NL11 INGB 0000 1786 90

Diaconie Prot. Gemeente Oostvoorne
IBAN: NL92 RABO 0350 2655 93

Kerkinactie Prot. Gemeente Oostvoorne
IBAN: NL63 RABO 0350 2541 84

Kerkblad PGO
IBAN: NL82 INGB 0000 6651 28

Vertel!

Verschijnt 7 keer per jaar.

Eindredactie: Christine de Vos en
Wim Heiko Houtsma

Fotografie: Herman Oosterman

Kopijdatum: 29 april 2026
aanleveren kopij:
kerkblad@kerkoostvoorne.nl

Bezorging:
Johan Griffioen
t. 06-2242 1605

Adresboek

Predikant

Ds. Marijke van Selm
Hoflaan 29
3233 AN Oostvoorne
Tel. 0181-77 00 40 / 06-4166 4516
predikant@kerkoostvoorne.nl
vaste vrije dag: maandag

Koopvaardijpredikant

Ds. Helene Perfors
Tel. 0181-41 67 51 / 06-5367 9265

Kerkelijk medewerker

Charlotte Olieslagers
Tel. 06-1759 5674
charlotte@kerkoostvoorne.nl

Voorzitter kerkenraad

vacant

Scriba

Ingrid Langbroek-Voogt
scriba@kerkoostvoorne.nl

Voorzitter Diaconie

Regina Eggink-Stolk
Tel. 06-4201 3957

Financieel administrateur diaconie

Wilma Doeve
dovevewilma@gmail.com

Jeugdouderling

Annette Maassen
jeugd@kerkoostvoorne.nl

Pastoraal team

Pastoraal ouderling

Wilma de Koning
Tel. 06-3621 7743

Pastoraal werkers

Maartje Bergwerff
Tel. 06-3060 5512

Inge Bouman

Tel. 06-5239 3339

Nieuw ingekomen leden

Sjanie Verhulp
Tel. 0181-48 50 79
pastoraalteam@kerkoostvoorne.nl

Voorzitter Kerkrentmeesters

Vacant

Penningmeester

Gerard v.d. Hoek
penningmeester@kerkoostvoorne.nl
Tel. 06-1033 0820

Ledenadministratie

Johan van den Berg
ledenadministratie@kerkoostvoorne.nl

Preekvoorziening

Irene Oskam
preekvoorziening@kerkoostvoorne.nl
06-1880 4205

Koster

Judith van Balen-Doolaar
Tel. 0181-48 42 15

Vasten

KIK

"Hoeveel moet je er nog, Kik?" roept Missy muis terwijl ze de keuken intrippelt. Kikker zucht. "Ontelbaar veel, Missy!" kreunt hij. "Nog ZEVEN spaarkaarten. Op elke kaart moet ik een HELEBOEL zegels plakken". "Leuk! Tellen!" juicht Missy, "Daar ben ik DOL op!" Ze gaat tegenover Kik zitten. Er staat een schaalje water met daarnaast een koektrommel vol spaarzegels van mevrouw Bontje, de kosteres. Met zijn zwemviespoten smeert Kik water op de achterkant van de spaarzegel. Dan plakt hij die op een spaarkaart. Hij heeft er al drie volgeplakt. "Maar WAAROM moet je dat doen?" vraagt Missy. Kik vertelt haar dat het vastentijd is, de veertigdagentijd voor Pasen en dat de kerk geld inzamelt voor de Vastenactie.

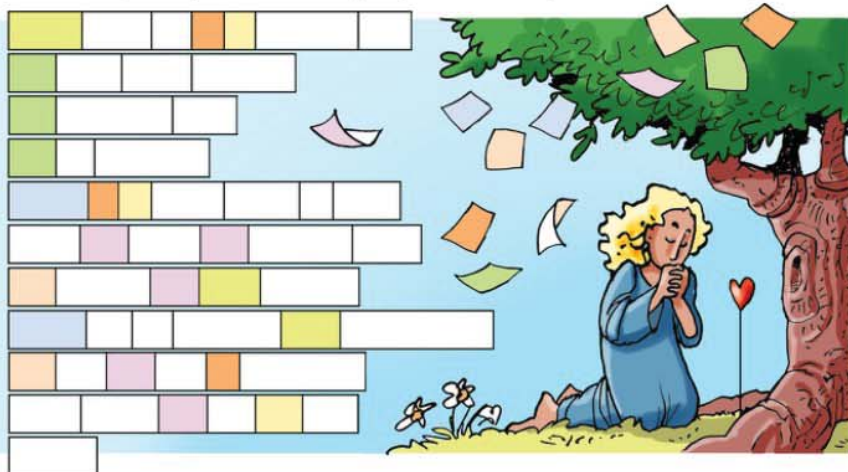
"Mevrouw Bontje gaat haar spaarkaarten inwisselen voor geld," legt Kik uit, "Als ze tien kaarten inlevert, heeft ze 20 euro. Die geeft ze aan de actie!" "Superidee!" roept Missy. "Mag ik helpen?" Dat mag. Plakken kan Missy niet. Daarvoor zijn haar pootjes veel te klein. Maar tellen kan ze wel. "Kijk, er zitten 8 zegels op een rij, en er zijn 5 rijen. Acht keer vijf is ... véertig zegels op een kaart! Samen twee euro waard!" Kik straalt. "Hoeveel is dan één zegel waard?? Uhhh...". Missy denkt hardop: "40 zegels is 2 euro, dan is 20 zegels 1 euro. Dus 100 cent. Honderd gedeeld door twintig is VIJF CENT!" juicht ze. En terwijl ze samen blij rondspringen blijven er zegeltjes aan Kiks poten plakken. Zeker vijfenveertig cent!

Puzzel met 40 woorden

Hier zie je 40 woorden door elkaar staan. Kun jij ze goed in de vakjes schrijven tot een bekend gebed dat Jezus ons heeft geleerd? Zeven woorden hebben een kleur! Dat betekent dat ze vaker voorkomen (3x, 3x, 3x, 3x, 2x, 5x, 2x). Voor het gemak zijn er geen hoofdletters bij. Streep de woorden weg die je hebt kunnen plaatsen, en maak de puzzel vol!

geheiligd, koninkrijk,
verlos, geef, onze,
dagelijks, vergeven,
amen, hemelen, de(n),
leid, op, naam, wij,
vader, van, die, ons,
niet, in, hemel, gelijk,
vergeef, boze, maar,
heden, geschiede,
worde, uw, kome,
verzoeking, zijt, aarde,
schuldenaren, en, ook,
wil, brood, schulden,
alsook

Uit de Bijbel

Jezus zei: 'Verzamel voor jezelf geen schatten op aarde. Verzamel schatten in de hemel, daar worden ze niet weggevreten door mot en roest, daar breken geen dieven in om ze te stelen. Waar je schat is, daar zal ook je hart zijn.'

Naar Matteüs 6:19-21

Teksten: Marjet de Jong
Tekeningen: M. Jurriëns